KURIER Z PARYSKIEJ

SSP

im.
Zawiszy Czarnego

Wydanie listopadowe

Spis treści:

Wstępniak 3

Czym jest wolność – szkolne forum dyskusyjne. 4

Andrzejkowe przepowiednie 5

Literacka zabawa szóstoklasistów 7

Wolność w sztuce. 8

Listopadowy wieczór ze sztuką. 9

Szkolni medaliści 11

Pompa próżniowa. 13

Prosto ze stadionu. 14

Krzyżówka 15

„Carpe diem” - *(chwytaj dzień)*. Już starożytni kazali nam cieszyć się chwilą i wyłapywać to, co szczęśliwe w życiu. Dzięki tej horacjańskiej sentencji szybciej dobrniemy do świąt.

Jedenastego listopada obchodziliśmy Święto Niepodległości. Z tej okazji postanowiliśmy, że ten numer gazetki będzie poświęcony wolności. Zastanawialiśmy się nad tym, czym jest wolność słowa, wiary, umysłu. Przeczytacie różne jej „definicje’’ oraz dowiecie się, jakie są jej granice i rodzaje.

Jeżeli szukacie pomysłów na przyjemne spędzenie Andrzejek, to tutaj znajdziecie kilka propozycji. Za niedługo będą też Mikołajki, więc będziecie mogli wejść w prawdziwy, świąteczny nastrój. Spróbujcie też swoich sił w jesiennej krzyżówce, którą dla Was przygotowaliśmy. Klasa szósta napisała też różne limeryki, mamy nadzieję, że Was rozbawią.

Jeśli to Wam nie wystarczy i chcielibyście coś więcej, koniecznie napiszcie nam o tym (nasz mail to zofia@robinska.pl). Życzę miłej lektury.

Zofia Robinska

Czym jest wolność? - szkolne forum dyskusyjne

Zosia - Wolność – Słownik języka polskiego niewiele o niej mówi, przywołuje natomiast jej synonimy: niezależność, niepodległość, swoboda, samodzielność. Wolność stanowi tę kategorię, której zawsze pragniemy, ale gdy ja otrzymamy, niekoniecznie umiemy z niej korzystać.

Dominika – Wolność służy każdemu, a jej naruszenie to przekroczenie granic ustanowionych przez prawo. Nikt nie może wkraczać w cudze życie prywatne, rodzinne, szkodzić czyjejś reputacji.

Marysia – Każdy ma prawo do własnego zdania. Dzięki różnicy poglądów możemy się dużo od siebie nauczyć.

Julka – Wolność, to możliwość dokonywania wyborów. Każda osoba ma prawo do zmiany religii lub przekonań.

Krzyś – Wolność, to jedna z ważniejszych wartości w naszym życiu. Często bywa nadużywana w werbalnej walce, w której służy za amunicję. W swoim najbardziej podstawowym znaczeniu oznacza możliwość stanowienia o sobie. Jedni grzmią, że zagrażają jej obce siły a inni, że my sami jesteśmy dla niej zagrożeniem. Może warto rozmawiać tak po ludzku i spokojnie.

Magda – Artykuł 1 i 2 Powszechnej deklaracji praw człowieka stanowią, że wszystkie istoty ludzkie rodzą się wolne i równe wobec prawa. Mogą z niego korzystać bez względu na rasę, kolor skory, płeć, język, religię, poglądy polityczne. Jest bardzo ważne, abyśmy te prawa szanowali i żądali od otoczenia, w tym od rządzących.

Maja – Choć wolność uznawana jest jako standard współczesnych norm cywilizacji, to niestety także w Europie pojawił się nowy polityczny podmiot: „gniewny obywatel”, który nienawidzi elit, nie wierzy mediom, czuje się oszukiwany, często wykluczony, nie chce w swoim kraju widzieć tzw. „obcych”.

Julek – We współczesnym świecie wiele osób narusza obowiązującą Deklarację praw człowieka. Nikt nie może być poddawany nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu.

Franek – Dzisiaj młodzi ludzie wolnością nazywają swobodę, życie

bez obowiązków. Nic nie muszę robić, więc jestem wolny.

Karolina – Żyjemy w czasach wolności słowa i poglądów. Nie zawsze tak było. W czasie zaborów Polacy podejmowali zbrojne próby odzyskania niepodległości. Całe pokolenia były prześladowane za walkę o wolność i narażane na konfiskatę majątku, wymuszoną emigrację, zsyłkę na Sybir.

Max – Używanie zamiennie słów wolność i niepodległość to często błąd. Tak jak kwadrat jest prostokątem, a nie zawsze prostokąt jest kwadratem, tak samo wolność to niepodległość, ale nie zawsze niepodległość jest wolnością. Mamy aż nadto przykładów, że w kraju formalnie niepodległym jego obywatele wcale nie czują się wolni.

Bądźmy mądrzy w słowach i w czynach, aby nasza wolność nie została naruszona.

Andrzejkowe przepowiednie

Wróżenie - jak mówią słowniki – to praktyki związane z przepowiadaniem przyszłości, oparte na wierze w istnienie świata nadprzyrodzonego.
W starożytności za wróżebne uważano niezwykłe zjawiska, zwłaszcza zaćmienia Słońca, komety, meteory, burze, niewytłumaczalne grzmoty.

Persowie i Germanowie wróżyli najchętniej z rżenia koni. W Grecji przepowiadano na podstawie szumu liści. W Rzymie wieszczono

z obserwacji ptaków, ich lotu, z błyskawic i z oględzin wnętrzności zwierząt ofiarnych: serca, płuc, wątroby. Wróżby przepowiadali najwcześniej kapłani a później także inni płatni wróżbici. Chrześcijaństwo oficjalnie nie uznawało nigdy tych wróżb, ale trwają one do dziś, chociaż w szczątkowych formach jak wróżenie z ręki bądź z fusów a także z kart.

Słownik Władysława Kopalińskiego mówi o wróżbach homeryckich, wergiliańskich, biblijnych. Popularny sposób wróżenia z tych ksiąg polegał na otwieraniu ich na chybił trafił i odczytywaniu ustępu, na którym przypadkiem zatrzymał się palec. To wróżenie z ksiąg (bibliomacja)przeżywa dziś swój renesans, korzystają z niego internetowi wróżbici.

Zbliżają się popularne Andrzejki i z tej okazji 29 listopada siódmoklasiści zapraszają wszystkich ciekawych swej przyszłości **na wieczór wróżb**

Literacka zabawa szóstoklasistów - limeryki

Siedziało dziecię w toalecie.
Wszyscy myśleli, że gra na tablecie,
a ono książkę czytało,
w której się dużo działo.
Po prostu książkę, nie bzdury w necie.

(A.Turalska)

Turysta Seba z miasta Krakowa
przyjechał do naszej dzielnicy Grochowa.
Zamiast podziwiać uroki ulicy, zjadł grochówkę,
o szafę baru rozbijając główkę.
A teraz w szpitalu na Niekłańskiej się chowa.

(Z. Miękus)

Pewien sołtys z Baranowa
dostał list od miejscowego snoba.
Poszedł do premiera, ale ten lotnisko otwiera
i do rodziny pod Kraków się wybiera.
I żeby się spotkać – za mała sołtysa głowa.

(J.Robiński)

Pewne Szydełko z dalekiego lasu
zrobiło w kraju dużo hałasu.
Aż je rozbolała głowa
i do dzisiaj się chowa.
W tle nowogrodzkiego galimatiasu.

(Z. Zieniewska)

Taka pani Grażyna
z dolnego Modlina,
żeby było modnie,
poszła na siłownię.
I spotkała Konstantyna.

(A.Grzywaczewska)

Na Francuskiej pani z parasolką
spacerowała z białym pieskiem Fiolką.
Złodziej się cicho czai
i wyrywa torbę pani Mai.
A teraz za kratkami dzielnie walczy z kolką.

(T. Wójcik)

Dobry uczeń z ulicy Paryskiej
miał kłopoty ze szkolnym uciskiem.
Poszedł po rozum do głowy,
bo o ściąganiu nie ma mowy.
Niestety, znów pałę otrzymał z piskiem.

(S. Małocha)

Pewien pan znad polskiego morza
błąkał się w toni przestworzach.
A tu pewien dzik
sprawił, że pan znikł.
I nie złowił obiecanego węgorza.

(H. Szczepur)

Wolność w sztuce

Wywiad z aktorką Mają Hirsch

Redakcja: Czy istnieją i jakie są granice wolności w sztuce, w filmie, w teatrze?

M. H.: Według mnie w sztuce, gdy ją obserwuję, nie istnieją na dziś granice w wypowiedzi artystycznej twórcy, twórca jest wolny i myślę, że raczej dąży do poszerzenia granic niż ich poszanowania. Jedyną artystyczną granicą twórczą jest umysł, to umysł twórcy dyktuje granice. Granicą jest dla mnie np. temat dzieła, czyli to, co artysta chce powiedzieć. Jego wypowiedź czy to filmowa, czy teatralna zazwyczaj dotyczy jakiegoś wybranego i najczęściej dotkliwego dla niego problemu czy przestrzeni życia. W procesie twórczym, jakim jest realizacja scenariusza filmowego czy teatralnego, całe piękno leży w tym, że twórca zakłada, o czym będzie traktowała jego wypowiedź, lecz według mnie te granice się poszerzają, gdyż ilu odbiorców, tyle interpretacji dzieła, Twórca może mocno wpłynąć na przekaz w filmie czy w sztuce, ale widz ma prawo do własnego rozumienia i wyobraźnia widza wtedy dyktuje granice.

Z moich refleksji wynika, iż wciąż wolność artysty ograniczana jest często finansami, bo jeśli scenarzysta chciałby napisać i oddać do realizacji scenariusz o wojnie trojańskiej, a nie byłoby na to budżetu lub starczyłoby go na wynajęcie 3 koni, to wolność reżysera jest mocno ograniczona, ale wyżej wspomniany scenarzysta zawsze taki scenariusz może napisać, najwyżej odłoży go do szuflady.

Redakcja: Czym jest wolność aktorska?

M. H.: Wolność aktorska zaczyna się od wyboru aktora do danej roli przez reżysera. Jeśli jakaś rola jest powierzana określonemu aktorowi bądź aktorce, z góry wiadomo, że w obrębie własnej osoby interpretującej

postać, aktor jest jeden jedyny w swoim rodzaju, a więc w jakimś sensie nieograniczony, czyli wolny...

Z innej też strony, istnieje pojęcie wolności aktorskiej we współpracy z danym reżyserem. Istnieją tacy reżyserzy, którzy bardzo kontrolują aktorów, czyli dokładnie dyktują im, jakich emocji aktorzy mają użyć w scenie... to jest zniewolenie... Istnieją zaś inni, którzy zadają temat sceny i ufają, że nikt inny oprócz aktora nie będzie wiedział, jakie emocje nim w danej sytuacji pokierują. Wolność aktorska kojarzona jest w związku z tym z improwizacją, czyli tym, co się zdarzy pomiędzy aktorami tu i teraz w danym momencie, wolność powyższa więc jest wg mnie najwyższym rodzajem sztuki w filmie. W teatrze wolność taka jest określona jednak przez wcześniej wypracowane próby i w ramach umówionego kształtu emocjonalnego scen-aktorzy mogą czasem improwizować.

Generalnie zjawisko wolności kojarzy mi się jednakowoż z jakimiś ramami, bo bez uporządkowania aktor nie byłby wolny tylko ROZPASANY ze szkodą dla całej wymowy dzieła.

Rozmawiała: Maria Braciak

Listopadowy wieczór ze sztuką

Było magicznie, elegancko i gwarnie.
Cudowna atmosfera muzycznych aranżacji i łagodnych głosów solistek.
Delektowanie się spotkaniem z Młodą Sztuką z Paryskiej.
Poruszający monodram zagrany przez Panią Agnieszkę Przepiórską.
Ożywione, pełne pozytywnych emocji rozmowy z autorami o ich pracach.
Na koniec głośno odśpiewane motto tego wieczoru: „Mam tę moc”!!!
Niech nam nadal w sercach SZTUKA!
Organizatorki bardzo dziękują wszystkim, którzy byli obecni i zaangażowani w tworzenie tego wspaniałego wydarzenia.

Magda Pochodyła
Edyta Kołodziejczyk

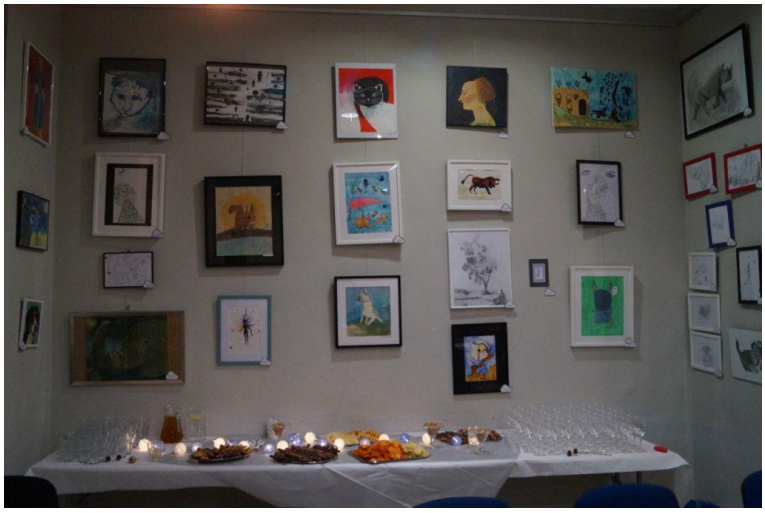

Szkolni medaliści

Renata Mizeracka

Redakcja: Jakie byłyby Pani moce, gdyby była Pani czarodziejką?

R.M.: Chciałabym mieć moc sprawiania, by dzieci czuły się kochane, akceptowane i ważne dla nas, dorosłych, by umiały mądrze wybierać i wierzyły w siebie, w swoje moce. Zaczarowałabym dorosłych tak, by mogli więcej czasu poświęcać dzieciom i częściej mówili im, że są dla nich najważniejsze. Dla siebie zaś wyczarowałabym zwariowaną parasolkę w kolorze fuksji!

Redakcja: O czym - według Pani - szumią drzewa wokół nas?

R.M.: Słyszę, że drzewa na Saskiej Kępie szumią o Małgośce, która miała gotową sukienkę, o cudownych kawiarenkach na Francuskiej i oczywiście o uczniach z Paryskiej - jedynej w swoim rodzaju szkoły. I jak dobrze się wsłuchać, drzewa wokół nas szumią też, że niedługo ukochane przeze mnie święta Bożego Narodzenia!

Redakcja: Do czego dąży ludzkość?

R.M.: Chciałoby się wierzyć, że do tego, by stawać się lepszą pod każdym względem... Ponieważ jestem niepoprawną optymistką, uważam - patrząc na moich uczniów - że mimo potknięć, powtarzania tych samych błędów, idziemy, jako ludzkość, w dobrym kierunku. Nie sądzę, że cokolwiek mogłoby zmienić moją opinię, dopóki pracuję z dziećmi, które są wrażliwymi i dobrymi, aczkolwiek jeszcze bardzo małymi ludźmi.

Pani Agnieszka Siwek

Redakcja: Jakie by były pani moce, gdyby Pani była czarodziejką?

A.S.: Gdybym była czarodziejką, chciałabym uszczęśliwiać ludzi. To szczęście jednak nie wynikałoby z obdarowywania przedmiotami, a umiejętnościami dostrzegania tego, co już mamy.

Redakcja: O czym wokół nas szumią drzewa?

A.S.: Według mnie o zmianach w otaczającym nas świecie.

Redakcja: Do czego dąży ludzkość?

A.S: Ludzkość ma dwa cele: ciągłe ulepszanie oraz ułatwianie życia.

Pan Filip Żelichowski

Redakcja.: Jakie by były Pana moce, gdyby Pan był czarodziejem?

F.Ż.: Moim marzeniem byłoby posiadanie zdolności władania pogodą.

Redakcja: O czym-według Pana- szumią drzewa wokół Nas?

F.Ż.: Myślę, że porównują dawny świat z tym współczesnym

Redakcja.: Do czego dąży ludzkość?

F.Ż.: Ludzkość dąży do możliwości panowania nad wszystkim. Nie tylko nad ludźmi, ale nad całym otaczającym światem- pogodą, technologiami, najprawdopodobniej, nawet myślami. Jak by to zmieniło świat, gdybyśmy potrafili czytać w cudzych myślach i mieć nad nimi pełną kontrolę.

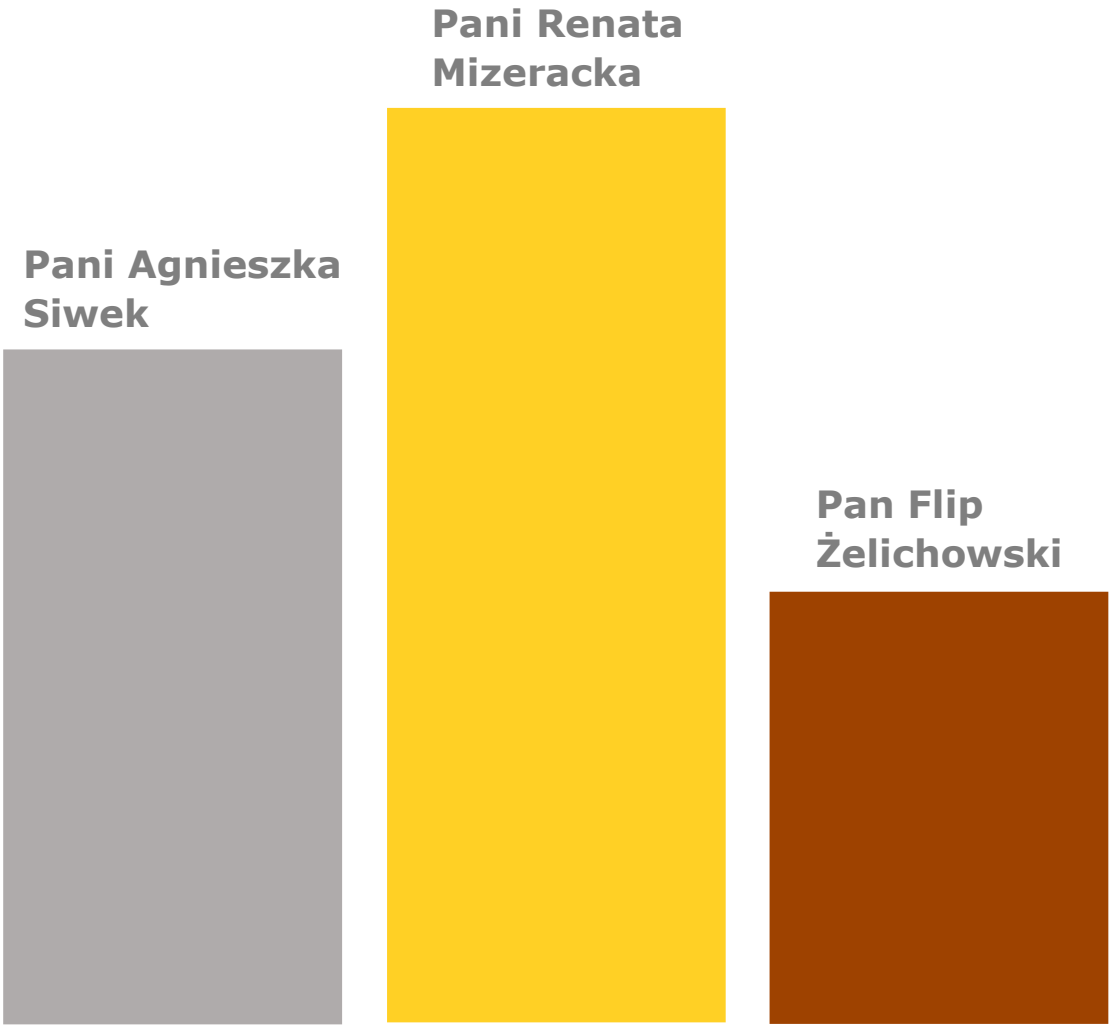

Nasi „Nauczyciele na medal”

Pompa próżniowa

Ty widzisz tu słoik po ogórkach. Ja widzę próżnię kosmiczną.

Przed wami prosta pompa próżniowa. Możecie ją zrobić za 15 zł w 30 minut albo za 5000 zł kupić gotową.

Próżnia to brak gazu w jakiejś przestrzeni np. kosmicznej. Normalnie astronauci muszą się od niej oddzielać np. skafandrami. Jednak nasza będzie bezpieczna, zamknięta w słoiku. Z taką komorą można robić ciekawe eksperymenty.

Jak zachowa się pianka do golenia w próżni? Jak plastelina? A jak napój gazowany? Sam się przekonasz po zastosowaniu wykonanego własnoręcznie prostego przyrządu.

Potrzebne ci będą:

- 3 zawory od roweru

- Duża strzykawka

- Przezroczysta rurka (można ją kupić w aptece razem z workiem na mocz).

- Wiertarka i klej na gorąco (pożycz od rodziców)

Postępuj zgodnie ze schematem. Nawierć lub przetnij tam gdzie to konieczne. Uszczelnij połączenia gorącym klejem.

Gratuluję. Stałeś się posiadaczem pompy próżniowej. Jeśli masz jakieś pytania, przyjdź do mnie na przerwie.

Krzysztof Galla

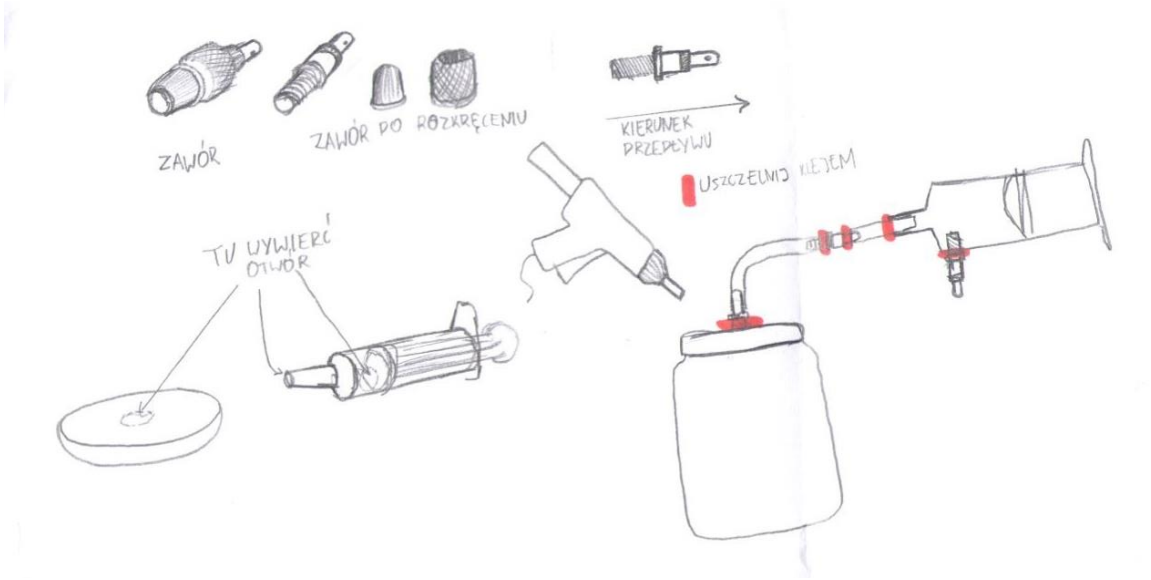

Prosto ze stadionu:

Włochy nie jadą na mundial. Koniec ery Buffona?!

Po barażowym dwumeczu ze Szwecją Włosi po raz pierwszy od 1958 roku nie jadą na mundial.

Pierwszy mecz zakończył się wygraną Szwecji jeden do zera, a drugi bezbramkowym remisem. Po tym meczu Gianluigi Buffon zakończył karierę reprezentacyjną. Nie tak sobie wyobrażał pożegnanie z międzynarodowym futbolem. Karierę miał zakończyć występem w Moskwie. Zamiast tego w poniedziałek zalał się łzami na San Siro w Mediolanie.
Nie jest mi szkoda siebie samego stwierdził, tylko całego włoskiego futbolu. Zawiedliśmy. Zabrakło nam zimnej krwi, aby zdobyć bramkę. O wyniku barażu decydują etapy meczu, a te zwykle nie układały się po naszej myśli.
Buffon opuszcza drużynę pełną utalentowanych piłkarzy, którzy na pewno będą mieli jeszcze coś do powiedzenia na arenie międzynarodowej.

Ma pewność, że stery objął godny następca czyli Gianluigi Donnarumma.

Od 2006 roku, kiedy Włochy wygrały mundial, wiele legend piłki nożnej odeszło. Chociażby: Del Piero, Pirlo, czy Totti a Marco Verratti jak dotąd nie radzi sobie sam w środku pola.

Piłka wciąż jednak w grze.

Jerzy Robiński

Imię i Nazwisko: _____

KRZYŻÓWKA

Wypełnijcie tą tematyczną krzyżówkę

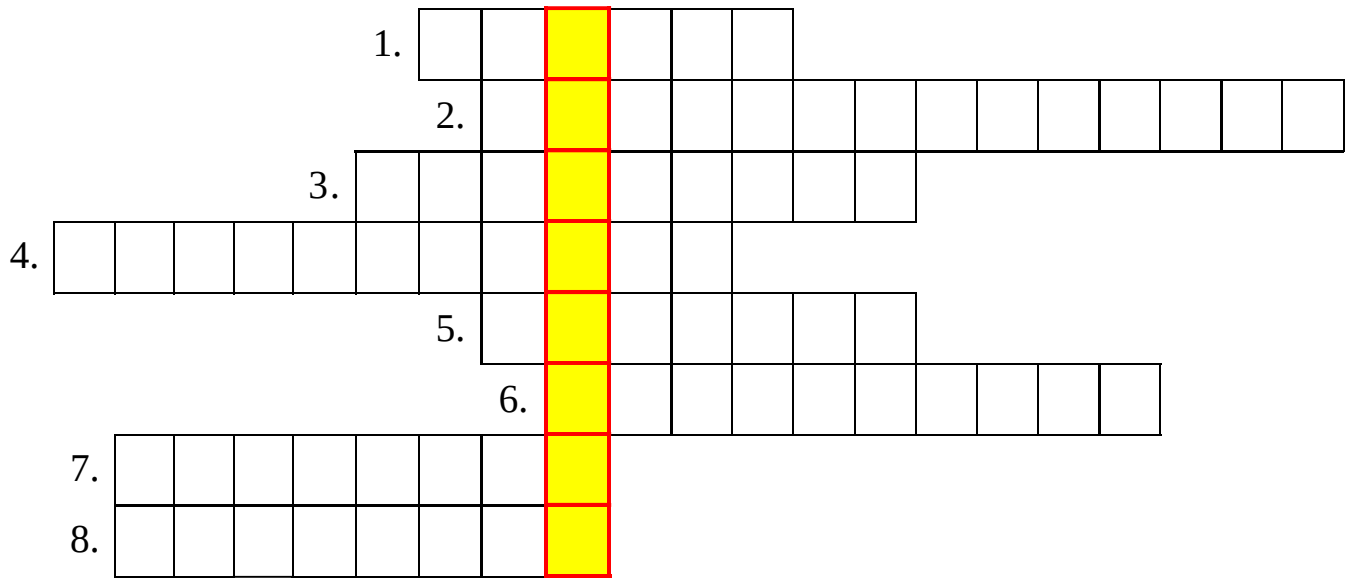

Podpowiedzi:

1. Kraj, którego stolicą jest Warszawa.
2. Jedenasty listopada- narodowe święto ...
3. Józef ...- marszałek Polski.
4. W roku tysiąc dziewięćset ... Polska odzyskała niepodległość.
5. ...- niezależność, możliwość podejmowania decyzji zgodnie z własną wolą.
6. ...- szacunek i umiłowanie ojczyzny.
7. Flaga polski jest biało-...
8. Jedenasty miesiąc.

Napiszcie tutaj Wasz ulubiony żart, który chcielibyście, aby pojawił się w następnym numerze gazetki:

_____

_____

_____

20 listopada, poniedziałek

Tego dnia w Warszawie spadł pierwszy śnieg tej zimy.

Wszyscy gorliwie wyczekujemy czasu, gdy będziemy mogli ulepić pięknego bałwana lub zrobić aniołki śnieżne.

**

Kolegium redakcyjne:

Redaktor naczelny: Zofia Robinska

Sekretarz redakcji: Krzysztof Galla

Ponadto:

Karolina Visan

Maksymilian Tudek

Jerzy Robiński